

РЕШЕНИЕ

№ 2145

гр. София, 05.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.04.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Поповска, като разгледа дело номер **1210** по описа за **2011** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от ЗАНН.

С Решение №152/14.01.2011г., постановено по н.а.х.дело №8792/2010г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 101-ви състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ №0154/27.05.2010г., издадено от председателя на К., с което на "Б." , на основание чл.53, ал.1,вр.чл.83, ал.1 ЗАНН и чл.336, вр.чл.335 и чл.223, ал.1 ЗЕС, е наложена „имуществена санкция” в размер на 2500 /две хиляди и петстотин/ лева.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, е обжалвано от санкционираното лице. Релевираните касационни основания са за допуснати съществени процесуални нарушения и нарушение на материалния закон, подробно аргументирани в жалбата. Основната защитна теза на касатора е свързана с твърдението, че непроизнасянето на К. в едномесечния срок по чл.219, ал.1, вр. ал.1 ЗЕС е равнозначно на мълчаливо съгласие. Иска се АС-С. град да постанови решение, с което да отмени обжалваното въззивно такова и потвърденото с него НП.

В съдебно заседание пред Административен съд С.-град, касаторът се представлява от юрисконсулт И, която поддържа касационната жалба и моли за уважаването ѝ по съображенията, изложени в нея.

Ответникът по касационната жалба не се представлява пред касационната инстанция и

не изразява становище по жалбата.

Участващият по делото прокурор от С. дава становище за неоснователност касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на обжалваното решение със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Цените и услугите на дребно, предоставяни от „Б.“, на основание чл.217, т.1 ЗЕС и Решение №650/25.06.2009г. на К., се регулират от К.. Регулирането на цените се изразява, както в определяне на предварителни условия за тяхното определяне, така и в контрол по изпълнението на тези специфични задължения. С Решение №650/25.06.2009г. не е одобрена конкретна ценова листа, а е предвидено всяко изменение в конкретния размер на прилаганата цена за минута разговор да бъде предварително одобрено от К. с цел да се установи дали определената ценова листа е съобразена с наложените специфични изисквания. По делото е установено по несъмнен и категоричен начин, че във връзка със задължението си по т.XI.3.3.1 от Решение №650/25.06.2009г. на К. да внесе ценова листа, за да установи дали предлаганите цени отговарят на изискванията на т.3.3.2-3.3.7 от същото решение, "Б." е внесло ценова листа, както и документите по ценообразуване с писма вх.№№ 04-04-489/24.07.2009г., 04-04-489/28.07.2009г., 04-04-489/03.09.2009г., 04-04-551/07.09.2009г., 04-04-551/ 08.09.2009г. и 04-04-562/24.09.2009г. Безспорно е още, че К. се е произнесла на 01.10.2009г. с Решение №1236 за съответствието на предложените цени с наложените специфични изисквания, както и че на същата дата-01.10.2009г. на интернет страницата на касатора е била публикувана ценова листа, която не съответства на ценова листа, одобрена с Решение №1236/01.10.2009г.

Така приетото за установено от фактическа страна осъществява състава на нарушение по чл.223, ал.1 ЗЕС- Б., като предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги е публикувало не точна информация за цените на пазарите на дребно, която подвеждаща за крайните потребители по отношение на условията и цените, при които се предлагат съответните услуги.

Неоснователна е защитната теза на касатора, поддържана и пред въззивната инстанция, че произнасянето на К. в 1-месечен срок се приравнява на „мълчаливо съгласие“. Освен изложените от СРС съображения, касационната инстанция допълнително сочи:1. Произнасянето в срок е равнозначно на липса на воля. Обратното е възможно само при изрично установена от законодателя фикция /че е налице волеизявление/, с презумирано от закона съдържание-мълчалив отказ-чл.58, ал.1 АПК, като общо правило, съответно-мълчаливо съгласие-чл.58, ал.4 АПК, по изключение- при изрично установена норма за това в приложимия по случая закон; 2. ЗЕС е специален по отношение на ЗАОРАКВСД, поради което и мълчаливото съгласие по чл.28 от последния не може да намери приложение в процедурата по чл.219 ЗЕС. Съгласно чл.35, ал.1, вр.ал.2 и ал.3 ЗЕС, К. се произнася с мотивирани решения, които са индивидуални, общи или нормативни административни актове. При липса на друго установено изрично правило в специалния приложим закон-ЗЕС, следва да намери

приложение общото правило на чл.58, ал.1 АПК, но не и това по чл.58, ал.4 АПК или чл.28 ЗАОРАКВСД за наличие на "мълчаливо съгласие".

С оглед гореизложеното и поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на такива по чл.218, ал.2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221,ал.2, предл.1 от АПК, вл.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд С.-град, VI касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №152/14.01.2011г., постановено по н.а.х.дело №8792/2010г. по описа на С районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.